

ТРАЖИКИ

СОДИМЪЧЕВЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕН И СТОЛАНСКО-ЕКОНОМИЧЕСКИ ПОВНИИ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтина“—Маренгозовъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдаденъ брой 150 лева.

ПЛАЩА СЪ: за новината въ Ямболъ, годишно и поименно дин по 50 лв., за скръби—100 лева.

Официално обявление по 250 лв. на □ с. м. Следицитъ пристави плащатъ по 120 лева на дуна. Търговски по 50 ст. на □ с. м. За хроникарие—6 лева на реалъ.

Всичко въ преплата. Ржбонци не се връщатъ.

Ямболско Градско Общин. Управление.

Обявление № 7134.

Въ допълнение на обявление № 6821 отъ 1. VIII 1924 година, публикувано въ брой 104 на „Държавенъ Вестникъ“ отъ 9 августъ т. г., обявява се на интересующитъ се, че на 20 августъ т. год. въ 10^{1/2} часа преди пладне, въ канцеларията на Ямболското Околийско Финансово Управление, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на закупувачъ, за време отъ 1 септемврий 1924 г. до 31 мартъ 1927 год., събирането на общинския приходъ „Кринина“—„Кантарина“, опредѣленъ въ размеръ по 50 ст. на крина и по 1 левъ на всѣки 50 килограма стока, съ първоначална цена 1,200,000 лева за цѣлъя наемъ периодъ.

Офертитъ се приематъ до 10 часа на сжщия день.

За участие въ търга се искатъ документи за правочастие въ търга и 4 % депозитъ.

гр. Ямболъ, 11 августъ 1924 год.

Отъ Кметството.

ЯМБОЛСКА ПОПУЛЯРНА БАНКА.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1030.

Гр. Ямболъ, 9 августъ 1924 год.

Обявява се на интересующитъ се, че на 23 того, отъ 4 до 7 часа, въ помещението на банката ще се произведе търгъ, по доброволно съгласие, за отдаване на предприемачъ боядисването на новопостроеното банково здание.

Приближителната стойност на предприетото възлиза на 55,327 лева.

Срокъ, депозитъ и подробности въ деня на търга.

БАНКАТА.

Ямболско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7104.

Известява се на интересующитъ се, че на 19 августъ т. г., 10 часа преди пладне, въ Ямболското Околийско Финансово Управление ще се произведе търгъ по доброволно съгласие за доставката на 40,000 килограма емкичъ за храна на общинскитъ коне на обща сума 180,000 лева.

Ако исканото количество емкичъ не може да се достави на веднажъ, приема се и по-малко количество.

Отъ желающитъ да доставятъ исканото количество емкичъ се иска само депозитъ 5 % който ще се освободи веднага следъ извършване доставката. Поименитъ условия могатъ да се видятъ всѣки предшаственъ день въ общинското управление.

гр. Ямболъ, 9 августъ 1924 год.

ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО.

КАКВА ЗИМА ИДЕ.

Когато преди години се приближавало нормално, за приближавала зима народъ е казалъ: „Зима иде като лоджъ“. Съ тоя популяренъ изразъ народъ е очертавалъ климатическиятъ остротъ, съ които зимата е обременявала нашия народенъ животъ.

Наближавалата зима обаче тѣя година ще бъде по остро отъ чужда.

Реколтата на зърното тѣя година за цѣлото земно кълбо е съ около 30 % по-слаба отъ минеологодишната, която, отъ политическата страна, а била съ нѣколко процента по-слаба отъ средно-нормалнитъ производствени години за зърнени храни.

Това означава, че тѣя година хлѣба ще е малко. По причина на това, той започна още отъ сега да заскъпява.

Скъпъ хлѣбъ означава не малка народа тревога даже за сѣмъ семейства, които произвеждатъ жито.

Праведно съ заскъпяването на хлѣба върши заскъпяването на гориво: дърва и ваглицна каменни и дървени, по-ниске работностъ, съ чийто брой и трудъ се свъркатъ и возятъ ваглицата, колятъ ваглицата и огарятъ комюра, за да си доставятъ отъ заскъпянитъ хлѣбъ, трѣба да се получатъ по-ниска цена.

Това заскъпяване, отъ една страна води следъ себе си друго заскъпяване на другитъ потребности на човѣшкото съществуване: облекло, обувки, на изобило за многостранното образование на човѣшкитъ разво.

Като се прибави къмъ цѣлото това: изчерпанитъ запасъ презъ време на войнитъ, изтощението на човѣка отъ преживенитъ презъ войнитъ и следъ тѣхъ, стихийнитъ неурожай въ Русия съ последствитъ му — гладъ, стопанската анархия въ сѣверна по причина на политическиятъ експерименти; пренебрежитъ богаствата отъ Европа въ Америка, жлето съ тия богаства американцитъ съ съсредоточили съ съвременни технически средства за производство до степенъ да биятъ на европийския пазаръ ценитъ на европийскитъ произведения—добива се изтощението до като въ Америка съ присутенъ отъ широко животъ, въ Европа съ озачаенъ отъ безизходности на стѣненъ животъ.

По причина като горнитъ, по мнѣнитъ Балканъ са се появили политически вулкани, изгаряването на които застрашава не само Галицитъ Балканъ, но и всрѣкитъ европийски, които преди 10 години се бѣха чеканила, за да ги завладяватъ и да ги правятъ път за близкия и далечния за тѣхъ Изтокъ, но всѣкто пътятъ къкоаченъ балкански вулкани застрашаватъ спокойния миръ на цѣла Европа.

По причина пъкъ на тоя страхъ по истинности въ Лондонъ започна да помисля си, кои да имать мѣрки да се предприатъ наидущата се политическа буря.

„При таквия“ предбъщи за човѣчеството въ Европа, зимата приближава.

Какво да се прави въ тоя моментъ и чакъ докъ да се прави частно въ Ямболъ? — въпросъ, надъ който всѣки спира познаника и слобедника си, за да въ търсватъ коая пъкъ поможна си, кои да се справятъ съ отразенитъ и надъ тѣхъ нещастия.

По отношение на Ямболъ кадето сящо тѣй предстои да се атакува пристигнатата зима съ застрояване ножи и салватична й—оздѣрна скелотия,—трѣбва веднага да се направятъ шлози при Ямболъ и Пандаксий, както са поставили изобрѣнитъ технически власти и ностъ, да се спуснатъ десетина милиона кащи по Тунджа, по която Тунджа 20 лати по-евтино да се произведатъ зърнати, дървати, варѣта и всѣки подлежащъ превозъ; сящо така да се отпусне къмъ К. Агачъ пакъ съ тѣхъ етинги прекопъ потребнитъ за тѣхъ материали и тогава не е чудно да може да се очертае по пономоса картина за поимикъ откопачо на всѣкъ панасата.

Обаче същъ ли аснъ бие се по мнѣния край, заедко съ безпокойство си право на компетентности въ зангитено си, че притежава и друго не нему принадлежаше право—пакъ той да е владѣтелъ на единъ или два шокоава друмни притъ права,—то се разбира, че каквито ни е запобяла и такава ще ни допозволя.

Проблемъ ли е умътъ и дажъкъ на единъ народъ, да се даде за него не съществува по простата причина, че не си го е съзнавалъ и създавалъ.

С. Татарчевъ.

несъответствие. Ако името трѣбва да се възстанови въ изречението му старобългарски видъ, то ще се добие резултатъ, който обора теата на г. Карановски. При липсата на славянски първоначално на които—знаемъ изречението на г. Карановски се е натъкналъ, застави се да пригнѣне до динѣтъ—строго установително, големия и поименно дин по 50 лв., за скръби—100 лева.

Името трѣбва да се възстанови въ изречението му старобългарски видъ, то ще се добие резултатъ, който обора теата на г. Карановски. При липсата на славянски първоначално на които—знаемъ изречението на г. Карановски се е натъкналъ, застави се да пригнѣне до динѣтъ—строго установително, големия и поименно дин по 50 лв., за скръби—100 лева.

Името трѣбва да се възстанови въ изречението му старобългарски видъ, то ще се добие резултатъ, който обора теата на г. Карановски. При липсата на славянски първоначално на които—знаемъ изречението на г. Карановски се е натъкналъ, застави се да пригнѣне до динѣтъ—строго установително, големия и поименно дин по 50 лв., за скръби—100 лева.

Името трѣбва да се възстанови въ изречението му старобългарски видъ, то ще се добие резултатъ, който обора теата на г. Карановски. При липсата на славянски първоначално на които—знаемъ изречението на г. Карановски се е натъкналъ, застави се да пригнѣне до динѣтъ—строго установително, големия и поименно дин по 50 лв., за скръби—100 лева.

ТУНДЖА или ТУНДЖА?

(ПРАВООПАСНА БЕЛЕЖКА).

Въспрещъ за правилна правописъ на името на голѣмата юнобългарска рѣка се постави за разрешение преди шестъ години отъ създателятъ на мѣстия на „Тунджа“ съ факта, че, приоблявайки името й, тѣ изопачиха изговоръ му.

Истина е, че този новъ начинъ на предаване назоваването на р. Тунджа не излязе извънъ рамкитъ на свиятъ вѣстникъ. При това, тѣй излязи и още възбужда недоумението, кой ли е авторъ на такъва публично да разсѣе.

Кръстникътъ на р. „Тунджа“—това е г. Ив. Карановски, и забележително е, че той биде

дезауриранъ отъ свиятъ си кръстникъ: титулувайки себе си „Тунджа“, вѣстникътъ не еднѣжъ нарече рѣката съ действителното ѝ име — Тунджа.

Съобразенето отъ което е изхождалъ г. Карановски („свѣтлинъ и добротъ излъчаватъ отъ него не съществува по простата причина, че не си го е съзнавалъ и създавалъ“).

Това съобразение, обаче, поимаче нагледъ върхо етимологическия принципъ, е досѣде

несъответствие. Ако името трѣбва да се възстанови въ изречението му старобългарски видъ, то ще се добие резултатъ, който обора теата на г. Карановски. При липсата на славянски първоначално на които—знаемъ изречението на г. Карановски се е натъкналъ, застави се да пригнѣне до динѣтъ—строго установително, големия и поименно дин по 50 лв., за скръби—100 лева.

